

[Kai Moltke.]

afleveret til plantørerne eller til statsarbejde i en fabrik. Jeg tror ikke på, at FN kan løse afrikanske problemer ved forsonlighed over for den gamle stammeinddeling, ved at bruge stammeinddelingen som enhed til at skabe orden igen, hvor man før fik enhedsstaten.

En føderation kan komme, og en føderation vil måske på et vist tidspunkt være den naturlige udvej, men ikke en føderation opbygget på stammeorganisationer, for Tshombe, det er jo den belgiske kobbertrust, Kalonji er diamanttrusteren Foreminièr, som dækker 80 pct. af verdensmarkedets forbrug af industrielle diamanter, Kasavubu er de store aluminiumstruster med deres planer for Congoflodens munding, Pechiny og Ugineunionen er den belgiske aluminiumstrust; disse opererende trustere er ikke nationale faktorer i congolesisk politik. Det er de gamle herskeres alliance med de gamle herrer fra kolonitiden, og jeg vil indstændigt henstille til regeringen, at den ikke går med til noget kompromis om gennemførelsen af disse planer fra Madagascar af forskellige grunde.

Jeg kan ikke nok beklage, at man på et tidligt tidspunkt, før FN's mæglingskommission var trådt i funktion, under vestlig påvirkning lod sig bevæge til at anerkende Kasavubu som lovlig regeringschef, for det er siden den tid, at anarki, hævn og blodbad for alvor brød ud i Congo, og det var jo også imod loven. Nu har vi erklæringen af — var det den 10. eller 12. marts? — fra FN's Congokommission, som siger, at ingen regering er lovlig, og ingen regering kan repræsentere loven, når den ikke har fremstillet sig for Congos parlament og modtaget et tillidsvotum; men dette vidste man også den 21. november, da man stemte i FN for at få anerkendt en regering, som havde opløst parlamentet og aldrig havde vovet at lade sig fremstille til godkendelse.

Der er altså begået fejl, og fejl kan blive begået, men det vigtigste er, at sådanne

fejl ikke gentages i den fortsatte behandling i FN. For der skal ikke så meget til til yderligere at sætte FN's prestige på spil.

Nu fremstilles det visse steder, som om disse forhold kun var til stede i østmagternes kritik, men lad os ikke glemme dem, der drog bort fra Congo, fordi de vendte sig imod frigørelseslinjen i navnene: Sudan, Marokko, Indonesien, Guinea, Mali og andre. Man har ikke råd til at følge en smuldrende proces under FN's aktion i Congo. Der er det universalmiddel, som samtidig retter hovedfejlen, at man må støtte FN i bestræbelserne for at føre dets egne forslag, egne vedtagelser hurtigt og ufortolket ud i livet, sådan som de var vedtaget af FN's generalforsamling, og det er det, jeg vil anbefale den højtærede udenrigsminister; det må være en af de ting, som dansk politik i FN går ud på.

Jeg må samtidig beklage, da det nu er blevet nævnt af den ærede ordfører for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Helge Larsen, at man ikke på et tidligere tidspunkt rejste spørgsmålet om NATO-magten Portugals rolle i Afrika, for Portugal var endnu i december vestblokkens kandidat til at ordne afrikanske anliggender i FN's sikkerhedsråd.

Rimstad: Jeg vil gerne sige den højtærede udenrigsminister tak for den udmærkede redegørelse, han i dag har givet os som svar på partiernes forespørgsel.

For en lille nation som Danmark må udenrigspolitikken altid være karakteriseret af en måske temmelig skarp opdeling af problemerne i to grupper, nemlig i en gruppe, der direkte angår vore egne interesser, og som behandles mellem på den ene side en eller flere forhandlingspartnere, på den anden side os selv, og i en anden gruppe de problemer, der er fællesproblemer for hele verden. Igennem tiderne har vort land nok været noget for tilbøjelig til at lægge hovedvægten på den første gruppe, den, der hovedsagelig angår vore egne spørgsmål, og har taget lettere på de